

Centrum Egzaminów Medycznych

ul. Rzgowska 281/289, 93-338 Łódź

tel./fax 0 – 42 272-20-33; 272-20-34; fax 272-20-31

**STANDARDOWE WYMAGANIA BĘDĄCE PODSTAWĄ
PAŃSTWOWEGO EGZAMINU SPECJALIZACYJNEGO
W DZIEDZINACH MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE
W OCHRONIE ZDROWIA**

SPECJALONOŚĆ NEUROLOGOPEDIA

Egzamin teoretyczny obejmuje sprawdzian wiedzy w następującym zakresie:

- Anatomia ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego z uwzględnieniem jego rozwoju, elementów struktury molekularnej, lokalizacji ośrodków, połączeń pomiędzy ośrodkami, układu aferentnego i eferentnego, układu ruchowego, układu anatomicznego,
- Podstawy neurofizjologii: łuk odruchowy, droga nerwowa, czynność receptorów, synapsy, neurotransmittery, plastyczność ośrodkowego układu nerwowego, zjawiska regeneracji,
- Podstawowe metody badania czynności ośrodkowego układu nerwowego (eeg, tomografia komputerowa, tomografia rezonansu magnetycznego, emisyjna tomografia pozytronowa (PET), badania elektrofizjologiczne potencjałów wywołanych,
- Sterowanie czynnościami ruchowymi u człowieka,
- Układy zmysłowe: słuchowy, równowagi, wzrokowy,
- Podstawy diagnostyki neurologopedycznej,
- Uczenie się, pamięć, myślenie,
- Przyczyny, patofizjologia i obraz kliniczny afazji,
- Ośrodkowo uwarunkowane zaburzenia mowy w wieku rozwojowym,
- Zaburzenia afatyczne a anartria i dyzartria,
- Zaburzenia płynności mowy (jąkanie, mowa bezładna),
- Klinika mózgowych porażień dziecięcych a zaburzenia procesu komunikatywnego,
- Zaburzenia głosu i mowy w schorzeniach psychiatrycznych,

- Niedorozwój umysłowy jako przyczyna zaburzeń porozumiewania się,
- Autyzm,
- Mutyzm,
- Podstawy badań psychologicznych w zakresie zaburzeń procesu komunikatywnego,
- Minimalne uszkodzenie mózgu i jego konsekwencje komunikatywne,
- Zespół niemożności uczenia się i jego uwarunkowanie,
- Zasady rehabilitacji procesu komunikatywnego.

Wykaz umiejętności praktycznych, których opanowanie jest sprawdzane w czasie egzaminu praktycznego :

- Umiejętność oceny możliwości komunikatywnych u chorych z afazją i ustalenie programu postępowania rehabilitacyjnego w uzgodnieniu z neurologiem prowadzącym chorego,
- Ocena stanu wyjściowego i planu rehabilitacji w przypadku zaburzeń dyzartrycznych,
- Umiejętność ustalenia programu postępowania i oceny efektów rehabilitacji w niedorozwoju umysłowym w porozumieniu z foniatrą i psychologiem,
- Ocena postaci klinicznej i stopnia nasilenia zaburzeń płynności mowy,
- Ścisła współpraca z foniatrą i psychologiem w ustaleniu planu postępowania rehabilitacyjnego w jękanii i mowie bezładnej,
- Umiejętność dostosowywania programów rehabilitacji do postaci klinicznej i stopnia zaawansowania mózgowego porażenia dziecięcego,
- Umiejętność różnicowania charakteru niepełnosprawności w zespołach minimalnego uszkodzenia mózgu i zespołach niezdolności do uczenia (syndrome of learning disability),
- Poznanie patomechanizmu mutyzmu i zindywidualizowany plan rehabilitacji,
- Zasady porozumiewania się w autyzmie.

ZATWIERDZAM

MINISTER ZDROWIA

 Zbigniew Religa